

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
brs/zrs, j/m, welkome gast,

Irritante lui, die christenen.

[dia1.1] Weten het altijd beter (tenminste – dat denken ze). Mene de enige echte waarheid in pacht te hebben. Er zijn de wereld religies, maar alleen *gristenen* komen natuurlijk in de hemel.

Irritante lui, die christenen – [dia1.2] proberen je overal te bekeren en hun geloof aan je op te dringen. Akelig zeker van hun gelijk en overdreven blijmoedig. Terwijl ze zich niks aantrekken van wat er door anderen gezegd wordt of door de wetenschap bewezen is.

Irritante lui, die christenen. [dia1.3] Want alleen hun mening is goed, en betuttelend proberen ze je hun wil op te leggen. Fundamentalistische extremisten zijn het.

Irritante lui, die christenen. Vinden ook de [dia2] leiders van het Joodse volk. Irritante lui, die Petrus en Johannes. Komen NB van het platteland en zullen hier in de tempel zeker wel even vertellen hoe het zit... Hemelsgierend, tegen de borst stuitend, de arrogantie ten top, dat [dia3] *door niemand anders kunnen wij worden gered dan Jezus Christus, want zijn naam is de enige op aarde die de mens redding biedt.*

Kun je daar tegenwoordig nog wel mee aankomen in een al dan niet mislukte multiculturalisamenleving en zich als maar door globaliserende wereld?

Moet je juist niet veel meer respect tonen voor andere opvattingen en religies, en de dialoog, het gesprek met hen aangaan?

Is het claimen van de waarheid wervend? Trekkend? Kan je dat nog wel maken?

[dia4.1] Wat was er gebeurd? Petrus en Johannes waren dan sinds kort lid van de nieuwe christelijke kerk te Jeruzalem, toch laten ze de oude joodse tempel en haar bezoekers niet meteen links liggen. Had hun Meester niet gezegd dat zij zijn getuigen zouden zijn *allereerst in Jeruzalem!*?

Zodoende zien we de beide apostelen op het traditionele gebedsuur (3 uur 's middags) naar de tempel gaan. Bij de ingang ligt een lamme bedelaar. [dia4.1] Elke dag zeulen familieleden en vrienden hem de trappen op naar het tempelcomplex, zodat hij daar de tempelgangers een aalmoes kan vragen.

Als Petrus en Johannes worden aangesproken kijken ze de bedelaar doordringend aan en geven hem wat zo ontzettend veel meer waard is dan goud of zilver: redding, behoud. Nog nooit heeft deze man een stap kunnen verzetten, en nu opeens kan hij lopen, dansen en springen! Je ziet het voor je, wat een geweldige ervaring moet dat voor hem geweest zijn! Hij huppelt de tempel binnen en brengt lof aan God.

[dia5.1] Logisch dat de mensen erom heen verbaasd zijn als ze die enthousiaste huppelaar daar herkennen als de lamme bedelaar die zo pas nog voor de tempel lag. Hier is onmiskenbaar een wonder gebeurd – wie dat niet ziet heeft oogkleppen op!

En als de beste man Petrus en Johannes vasthoudt, dromt al het volk om hen heen. Vol ontzag staren de mensen hen aan. Een prachtige kans voor Petrus [dia5.2] om te spreken! Jezus had beloofd dat ze niet bang hoefden zijn wat en hoe ze spreken moeten, omdat Hij dat door zijn heilige Geest in zal geven. En daarom wijst Petrus van zichzelf af: niet wij hebben dit wonder gedaan, en het is ook geen trucje of hocus pocus, maar Jezus Christus

komt de eer toe. *Het komt door zijn naam en door het geloof in zijn naam, dat deze man kan lopen; het geloof dat Jezus schenkt, heeft hem gezond gemaakt.*

Dat is de spraakmakende boodschap in dit verhaal: [dia6] Jezus is je Redder! Hij maakt je weer gezond, kijk maar naar die verlamde man! Nooit kon hij lopen, en nu opeens wel! Dat is wat het geloof met hem doet – een wonder van God!

Misschien zeg je: nou, dat is mooi voor hem, maar wat moet ik daar mee!? Ik ben niet verlamd...

Daar wil ik nog graag iets over zeggen.

- Het woordje [dia7.1] *gezond* dat hier gebruikt wordt, betekent nl meer dan 'beter worden'. Het heeft ook heel duidelijk de notie in zich van [dia7.2] *behoud, redding*. Wat moet je je daarbij voorstellen? Nou, dat de zonde geen wezenlijke macht meer over je heeft, dat je weliswaar nog wel verkeerde dingen doet en daarom straf verdient, maar tegelijk [dia7.3] vrijgesproken wordt. En dat sterven geen doodgaan is maar [dia7.4] verder leven met God in de hemel. Dat is allemaal wat God je aanbiedt!

[dia8]- *Moet ik gered worden dan, zul je zeggen!? Ja!*

Waarvan? Van je verlamd zijn, je ziek zijn, je ellende, je nood, de dood.

Maar ik ben kerngezond.... en mijn leven is absoluut niet ellendig...!

Dat denk je. Maar de bijbel laat juist zien, dat dat niet zo is. Iedereen, en jij dus ook, moet gered worden.

Ik kan mij voorstellen dat je dat irritant vindt – *want zal een ander voor jou bepalen...* En toch is dat de diagnose: je bent ziek, zwak en misselijk.

Kijk eens eerlijk naar jezelf. Hoe voel jij je als niemand kijkt?

Wat is de zin van jouw leven?

Waar heb jij houvast aan?

Hoe denk jij dat het er uitziet na dit leven?

Wat is je toekomst?

En doe jij echt nooit dingen, denk jij nooit dingen, die toch echt niet door de beugel kunnen!?

Oppervlakkig, aan de buitenkant, kan het er allemaal heel goed uitzien, maar van binnen bij jou, hoe is het daar!?

En 't is natuurlijk maar net waar je mee vergelijkt – als de beerput voor jou het paradijs is...

De bijbel houdt je een spiegel voor en roept je op jezelf niet langer voor de gek te houden: ook jij moet weer gezond worden, ook jij hebt redding nodig!

En het prachtige nieuws is: [dia9] die gezondheid, die redding biedt God je aan!

Gratis. Dankzij Jezus Christus.

Het enige wat je hoeft te doen is het geloven. Het in geloof aanpakken, ontvangen.

Accepteren dat het niet alleen voor anderen is, maar ook voor jou: vergeving van schuld, gerechtigheid (dat het weer goed is tussen God en jou, niet op grond van wat jij doet, maar op grond van wat Jezus heeft gedaan) en heil (je mag weer heel mens worden, mens zoals God je heeft bedoeld).

Alsjeblieft - *geloof* dat! *Geloof*, dat het waar is. *Geloof* in Jezus en wordt gezond!

Blijf je niet verlamd verschansen in je eigen burchtje.

Blijf niet op je strepen staan, je wentelen in zelfvoldaanheid en tevredenheid.

Ga niet moedeloos en terneergeslagen bij de pakken neerzitten.

Maar erken: het *is* niet goed en het *komt* nooit goed als ik niet eerst en voor alles toegeef dat ik Jezus nodig heb.

Laat je trots, eergevoel, angst of schaamte, alles wat je nu nog weerhoudt, varen en geef je aan Hem over, stort je in zijn armen, verwacht je heil, je verlossing, je redding, ja verwacht *alles* van Hem, en van Hem alleen.

Doe die stap, Hij wacht op je.

Geloof dat Jezus je Redder is. *Geloof* het - meer hoeft je echt niet te doen!

[dia10] Toch is dat makkelijker gezegd dan gedaan: geloven dat Jezus je Redder is.

Ik noemde net al die heel menselijke en begrijpelijke gevoelens als trots, eer, angst en schaamte die je kunnen belemmeren echt te geloven, je helemaal over te geven.

Je moet je in feite kwetsbaar opstellen, durven toegeven dat je ziek bent, dat je hulp nodig hebt. En dat past je niet, zeker niet altijd.

Afhankelijk zijn, hulp aanvaarden is moeilijk!

- En soms gaat het tegen je [dia11.1] *gevoel* in: hoeft je alleen maar geloven dan – moet je er echt niet eerst zelf iets voor te doen?

- Soms gaat het tegen je [dia11.2] *verstand* in: zou het nou echt zo zijn dat *alleen* Jezus Christus de Redder van de wereld is, niks en niemand anders?

Plotseling staan ze bij Petrus en Johannes: [dia12] de joodse leiders, ze overvallen hen, pakken hen op, nemen hen mee en zetten hen gevangen.

Aanklacht: ze leren het volk en verkondigden de opstanding uit de doden in Jezus Christus. – Ja, en dat kan natuurlijk niet. Want wie zijn hier in de tempel nou eigenlijk de leraars!? Deze mannen komen van het platteland en kunnen amper een letter lezen. Hoe zullen zij dan het volk leren? En bovendien: wat een nonsens: opstanding uit de doden. Alsof dat ooit mogelijk is. Dood is dood. Afgelopen. Fini.

Het hoeft niet te verbazen dat er tegenkrachten opkomen tegen de boodschap van het evangelie dat er alleen maar redding [dia13] is in Jezus Christus.

Tegenkrachten zijn er altijd geweest en zullen er altijd blijven. Hoe helderder en duidelijker de blijde boodschap gebracht wordt, hoe meer niet de *mens* maar Jezus Christus centraal staat, hoe meer er tegenin gegaan zal worden.

En net als toen zijn er ook nu mensen, en soms zijn ze nog lid van een kerk ook, die het beter denken te weten dan de getuigen die er bij waren en het zelf hebben gezien.

Mensen die zeggen: het is onmogelijk, terwijl Petrus zegt (3:15): *God heeft Jezus uit de dood doen opstaan, en daarvan getuigen wij*. Daarom waren Petrus en Johannes vast met z'n tweeën, want immers: op de verklaring van twee of drie getuigen zal een zaak vaststaan...

Opnieuw krijgt [dia14] Petrus de kans uit te leggen waar het om draait in het leven.

Voor het forum van alle geestelijke en kerkelijke leiders wordt hij vervuld met de heilige Geest. En probeer dan maar eens te zwijgen – de Geest maakt juist de tongen los!

En luid en duidelijk klinkt de spraakmakende boodschap: door de Naam van Jezus Christus is deze lamme bedelaar gezond geworden!

Deze toespraak lijkt veel op de toespraak die Petrus een dag eerder voor het volk had gehouden. Toch is 'ie nog meer confronterend.

Want Petrus beschuldigt de leiders dat zij Jezus Christus gekruisigd hebben, en nu verzacht hij dat niet met een beroep op onkunde. Zij hebben de hoeksteen versmaad, terwijl [dia15] *in niemand anders behoud is dan in Hem, terwijl er geen andere Naam is waardoor wij behouden moeten worden*.

[dia16] Best irritant, zo'n harde boodschap. Arrogant ook, alsof Jezus de enige weg naar God is – zijn er niet vele die naar Rome leiden!?

En toch is het de waarheid.

En die waarheid *moet* verteld worden. Het is geen theorieetje die je naast een ander theorieetje kunt leggen, zo van: voor elk wat wils, baat het niet, het schaadt ook niet. Nee, dat alleen Jezus redt is een waarheid die God Zelf heeft bekendgemaakt. En dat kun je irritant vinden. Maar deze waarheid *niet* verder vertellen of uit angst voor je houden brengt je verder van huis dan er open en eerlijk voor uit komen.

Als je gelooft dat er maar één Naam is die redding brengt, dan is dat niet om daarmee anderen om de oren te slaan en hoogmoedig uit te sluiten, maar juist om je aan te sporen dat deze boodschap niet tot stilstand komt!

Dat is het werk van de Pinkstergeest: als je gelooft in Jezus Christus zullen rivieren van levend water uit je voort komen!?! Het moet stromen deze wereld, het leven in. Want er zijn nog zo ontzaggelijk veel mensen die niet geloven. Hoe kun je dan zwijgen!?! Daarvoor houden we toch teveel van de mensen om ons heen!?

Het *moet* vertelt. Dat zeggen ook Petrus en Johannes als de leiders hen de mond willen snoeren. Ze krijgen de instructie dat ze niet langer mogen spreken op gezag van deze Naam. Maar dat *kan* helemaal niet, want zij [dia17.1] *kunnen* gewoon niet nalaten te spreken van wat zij gezien en gehoord hebben. Daar zitten ze zo vol van – probeer dan maar eens te zwijgen! Maar er komt nog iets bij: ze [dia17.2] *mogen* ook niet zwijgen. Want wie moet je meer gehoorzaam zijn: God of mensen?

Hier zie je mensen die vol zijn van de heilige Geest en zo de moed krijgen om door te gaan, om in te gaan tegen wat mensen willen en gebieden, om uiteindelijk alleen te luisteren naar God.

[dia18] Daarom mogen christenen *irritant* zijn - zij hebben toch werkelijk iets geweldigs te melden, een fantastische Boodschap! Als het maar niet hautain, betweterig, harteloos gebeurt. Laat juist de liefde voor God en de bewogenheid met de medemensen er in voelbaar worden.

Christenen mogen *irritant* zijn, ze hoeven zich niet de mond te laten snoeren – en waarom zouden we bang zijn!?! Onze God is de Schepper van hemel en aarde! En onze Heer is Koning en regeert aan Gods rechterhand. Hij pleit voor ons, en niets kan ons van Hem scheiden! En de heilige Geest is zelfs in ons en helpt om te spreken, te getuigen, er te *zijn* voor onze naaste. Mensen die in zo'n drie-ene God geloven, laten zich toch zeker niet bang maken of intimideren!?!

De kracht van het evangelie is niet tegen te houden. Terwijl Petrus en Johannes in de gevangenis zitten groeit de christelijke gemeente te Jeruzalem tot 5000 leden.

En door het wonder van de genezing van de lamme bedelaar krijgt God de lof die Hem toekomt en worden mensen aan het denken en geloven gebracht.

Thuisgekomen vertellen de beide apostelen wat hen is overkomen, en dan zingt ook de gemeente haar lied. En ze bidt: *ga door Here Jezus met uw machtig werk van redding en verlossing, blijf geloof geven in uw Naam, de enige naam die redt. Blijf tongen in beweging brengen om te getuigen, en maak dat ook wij stromen van waar we vol van zijn, vol van U, vol van uw Geest.*

Dan is geloof een kracht!

Laat dat geloof de wereld veroveren. Tot redding van mensen. Tot eer van God.

Amen